

ارتباط دوطرفه سیستم‌های انتقال توان بی‌سیم و اینترنت اشیا

زهرا شریف‌خطیبی^۱، بهنام درستکار^۲

^۱دانشگاه الزهرا، تهران، ایران، zahra.shkh.75@gmail.com

^۲دانشگاه علم و صنعت، تهران، ایران، Behnamdorostkar@gmail.com

چکیده - با توجه به پیشرفت‌های اخیر در زمینه الکترونیک و افزایش روزافزون استفاده از تجهیزات الکترونیکی بواسطه شبکه‌های نسل پنجم (5G)، امکان شارژ این تجهیزات بدون اتصالات مکانیکی نظیر سیم، توجه بسیاری را به سمت خود جلب نموده است. سیستم‌های انتقال توان بی‌سیم (Wireless Power Transfer (WPT)) به عنوان یک راه کار مناسب در این زمینه پیشنهاد شده است و می‌تواند در حوزه‌های مختلف پزشکی، مخابراتی و نظامی مورد استفاده قرار گیرد. اینترنت اشیا (Internet of Things (IoT)) به عنوان یکی از سرویس‌های تحول‌آفرین در این حوزه‌ها، نیازمند به استفاده از تکنولوژی WPT، به منظور کاهش تعداد کابل‌ها، کاهش آلودگی محیطی و افزایش میزان رضایت کاربران، می‌باشد. در این مقاله سعی بر آن است تا ضمن معرفی سیستم انتقال توان بی‌سیم و اینترنت اشیا، مروری بر جدیدترین تحقیقات در حوزه استفاده از تجهیزات WPT با بستر اینترنت اشیا و همچنین شارژ دستگاه‌های IoT با سیستم WPT انجام گردد. همچنین، اخیراً انتقال همزمان اطلاعات و توان بی‌سیم برای شبکه‌های حسگر اینترنت اشیا، مورد توجه بسیاری از مهندسان قرار گرفته است. کلید واژه- انتقال توان بی‌سیم، انتقال همزمان اطلاعات و توان بی‌سیم، اینترنت اشیا

ارتباط داشته و از توان مستمر و کافی برخوردار باشند. در این راستا برای حذف کابل، سیستم انتقال توان بی‌سیم به شدت توصیه می‌گردد و در دهه آینده یکی از تجهیزات مورد استفاده تمامی کاربران خواهد شد.

در این مقاله در قسمت دوم، سیستم انتقال دهنده توان بی‌سیم معرفی می‌گردد، اینترنت اشیا به صورت خلاصه در قسمت سوم و همچنین مروری بر کارهای انجام شده در این حوزه‌ها در قسمت چهارم مورد بحث قرار می‌گیرد. نتیجه‌گیری در قسمت پنجم ارائه می‌گردد.

۲- انتقال توان بی‌سیم (Wireless Power Transfer)

WPT، انتقال انرژی الکتریکی از یک منبع برق با استفاده از میدان‌های الکترومغناطیسی، به یک جزء الکتریکی یا بخشی از یک مدار بدون استفاده از اتصالات سیمی است. سیستم WPT، شامل فرستنده، آنتن و گیرنده است. در فرستنده برای انتقال توان با راندمان بالا از تقویت‌کننده کلاس E استفاده می‌گردد. در گیرنده نیز از یکسوساز و رگولاتور استفاده می‌گردد. در قسمت آنتن، چندین تکنولوژی رایج برای انتقال توان بی‌سیم شامل تزویج القایی، تزویج القایی رزنانس، اتصال خازنی، امواج صوتی و امواج الکترومغناطیس وجود دارد [۱]. در این میان، انتقال توان بی‌سیم

۱- مقدمه

با توجه به پیشرفت‌های اخیر در زمینه الکترونیک و افزایش روزافزون استفاده از تجهیزات الکترونیکی، اتصال سیمی این تجهیزات به منبع جهت تأمین توان مورد نیازشان مشکلات متعدد و فراوانی را دربردارد. از آنجا که، اکثر این وسایل الکترونیکی دارای باتری قابل شارژ هستند. شارژ این تجهیزات، راه‌حل مناسبی برای غلبه بر این مشکلات، به نظر می‌رسد. ولی در بسیاری از موارد از جمله سیستم‌های الکترونیکی غیر قابل دسترس، امکان شارژ به صورت ارتباط مکانیکی وجود ندارد. بنابراین شارژ این تجهیزات بدون استفاده از سیم، مسئله مهمی است که توجه بسیاری از محققان را به خود جلب نموده است. از طرف دیگر، این روش انتقال توان بی‌سیم برای شارژ دستگاه‌های الکترونیکی می‌تواند به میزان قابل توجهی آلودگی آب‌های زیرزمینی، به واسطه باتری‌های مصرف‌شده، را کاهش دهد. استفاده دیگر از این سیستم، در حمل‌ونقل عمومی است که توان مشخصی را در عرض یک جاده برای شارژ باتری وسایل نقلیه الکترونیکی نظیر اتوبوس‌های الکترونیکی خودکار، قطارها و غیره عرضه می‌نماید. با پیدایش نسل چهارم و پنجم شبکه‌های مخابرات سلولی و به دنبال آن اینترنت اشیا، نیاز است تا تجهیزات مدرن الکترونیکی مانند موبایل، ساعت، وسایل پوششی و غیره علاوه بر مداومت در کار با یکدیگر

۴- ارتباط اینترنت اشیا با سیستم WPT

امروزه، سیستم‌های WPT با توجه به مزایای فراوان‌شان، توجه بسیاری را در کاربردهای صنعتی، پزشکی و نظامی مختلف به سمت خود جلب نموده‌اند. بنابراین، لازم است که کنترل‌کننده‌ای مناسب برای بررسی عملکرد و حفظ ثبات این سیستم‌ها طراحی شود. در این زمینه، IoT، زیرساخت بالقوه‌ای است که می‌تواند امکان اتصال گسترده، سنجش پیشرفته، پردازش اطلاعات و انعطاف‌پذیری را در این سیستم‌ها فراهم کند [۶]. در واقع، دستگاه‌های هوشمند IoT می‌توانند ارتباط دوطرفه‌ای را بین سیستم‌های WPT و مرکز کنترل برقرار کنند.

Rana و همکارانش، یک زیرساخت ارتباطی مبتنی بر IoT را برای سنجش، اجرا و نظارت بر برنامه‌های سیستم WPT پیشنهاد کرده‌اند [۷]. در این پژوهش، سیستم WPT که شامل مدارهای الکتریکی متعددی است، با یک معادله خطی حالت-فضا (State-space model) نشان داده شده است، که برای ارزیابی متغیرهای حالت WPT و طراحی کنترل‌کننده مفید است. الگوریتم‌های متعددی برای برآورد و تثبیت حالت سیستم WPT وجود دارد. در این پژوهش یک الگوریتم فیلتر کالمن توسعه‌یافته (Extended Kalman filter algorithm) برای برآورد حالت سیستم WPT پیشنهاد شده است.

برای طراحی چارچوب ارتباطی هوشمند مبتنی بر IoT، کوانتیزر (quantizer) یکنواخت و تکنیک‌های کلیدی انتقال فاز دوگانه (Binary phase shift keying techniques) استفاده شده است. در این سیستم، به منظور سنجش و نظارت بر سیستم‌های فیزیکی، عملگرهای سیستم یک مجموعه از حسگرها را برای اندازه‌گیری مستقر نموده‌اند. برای تسهیل این زیرساخت‌ها، اطلاعات حسی در ایستگاه پایه کوانتیزه می‌شوند تا اطلاعات کمی بدست آید. در مرحله بعد، اطلاعات کمی با استفاده از روش کدسازی با تغییر فاز دوتایی، برای بدست آوردن سیگنال تعدیل می‌شود. سیگنال تعدیل‌شده از طریق کانال انتقال داده می‌شود. سپس سیگنال دریافتی فرآیندهای پیاده‌سازی و دکوانتیزاسیون را دنبال می‌کند؛ در نهایت برای هدف تخمین حالت استفاده می‌شود. بر اساس این زیرساخت، در این پژوهش، برآورد حالت مبتنی بر KF و کنترل‌کننده بازخورد بهینه (Optimal feedback controller) طراحی شده است. نتایج شبیه‌سازی انجام شده در این پژوهش نشان داده است که این مدل توانایی برآورد حالت سیستم

از طریق یک موج الکترومغناطیسی به دلیل قابلیت انتقال توان میدان دور (Far-field) آن، توجه زیادی را به خود جلب کرده است [۲]. امروزه، سیستم‌های WPT با توجه به ویژگی‌هایی نظیر اتصال گسترده‌تر، کارایی بالاتر، ایمنی بیشتر و انرژی پاک‌تر در کاربردهای متعددی نظیر پزشکی، مخابراتی و نظامی مطرح شده است [۳].

۳- اینترنت اشیا (Internet of Things)

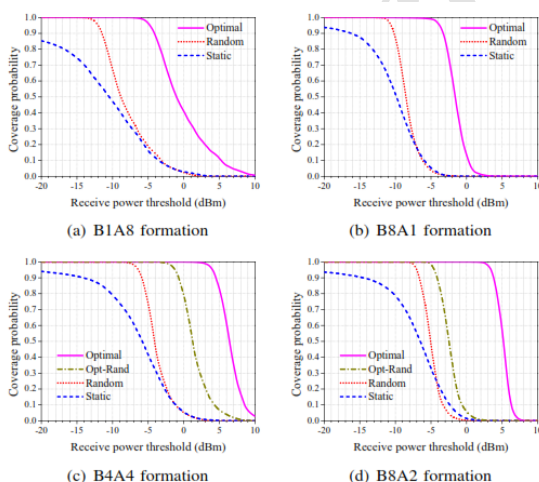
اینترنت اشیا، مجموعه‌ای از فن‌آوری‌های مختلف است که به صورت شبکه با یکدیگر در ارتباط هستند. در واقع، IoT یک شبکه جهانی گسترده از اشیا و انسان‌هاست که از طریق آدرس منحصر به فرد خود، قادر به تعامل و همکاری با یکدیگر برای رسیدن به هدفی مشترک هستند. به طور کلی می‌توان گفت IoT، شبکه‌ای از قطعات الکترونیکی، حسگرها و نرم‌افزارهایی است که با ردوبدل کردن داده با کاربر یا دستگاه‌های دیگر، قادر به ارائه خدمات هستند [۴].

در اصل، IoT از سه لایه تشکیل شده است. اولین لایه، لایه فیزیکی است که شامل برجسب‌های شناسایی فرکانس رادیویی (RFID)، حسگرها و محرک‌هاست. لایه فیزیکی دستگاه IoT، داده‌ها را به وسیله حسگرها جمع‌آوری می‌کند. حسگرها تغییرات محیط را تشخیص می‌دهند و آن را به یک تکانه الکتریکی قابل تفسیر تبدیل می‌کنند [۵]. سیستم RFID و شبکه‌های حسگر بی‌سیم نیز، انتقال این اطلاعات را به دستگاه‌های دیگر و یا به ابر، از طریق راه‌اندازی میان‌افزارها (Middlewares) امکان‌پذیر می‌سازند. میان‌افزار، به عنوان یک پل نرم‌افزاری میان اشیا و برنامه‌ها عمل می‌کند. به عبارت دیگر، میان‌افزار یک رابط برنامه کاربردی (API) را برای ارتباطات، مدیریت داده‌ها، محاسبات، امنیت و حریم خصوصی فراهم می‌کند. لایه دوم لایه شبکه است. این لایه، شامل شبکه‌های سلولی کوچک و شبکه‌های محلی (LAN) و همچنین شبکه ذخیره‌سازی محاسبات ابری عمیق‌تر است. لایه نهایی، لایه کاربردی است، که شامل برنامه‌ها یا فناوری ارتباطات دیجیتال است. این لایه در کنار لایه‌های دیگر، این دستگاه‌ها را قادر می‌سازد تا با محیط خود ارتباط برقرار کنند و با ماشین‌های دیگر و همچنین افراد صحبت کنند [۵].

ذخیره کننده انرژی، تنظیم کننده ولتاژ، واحد میکروکنترلر (MCU) و فرستنده RF است. در این پژوهش، آزمایش های گسترده ای برای نشان دادن توان دریافتی (Receive power) در سراسر فضای بستر آزمایشی و احتمالات پوشش (Coverage probability) انجام شده است.

نتایج این پژوهش در شکل ۱ آمده است، استفاده از بیکن های متعدد تک آنتنه (تشکل B8A1) سبب می شود، که تنها دستگاه های IoT که در نزدیکی بیکن توان قرار دارند، از توان دریافت بالایی برخوردار باشند. در حالی که توان دریافت با دور شدن دستگاه IoT از بیکن توان به شدت کاهش می یابد. بنابراین، استفاده از بیکن های تک آنتنه، توان مورد نظر را در کل منطقه هدف، تأمین نمی کند. در حالت دیگر، اگر از یک بیکن توان با آنتن های متعدد (تشکل B1A8) استفاده گردد، توان دریافتی به طور مساوی در کل مساحت مورد آزمایش توزیع می گردد. بنابراین انتظار می رود که این معماری سودمندتر از معماری قبل، از نقطه نظر احتمال پوشش، باشد. در نهایت در این پژوهش از تشکلات خاصی شامل چندین بیکن با آنتن های متعدد (تشکل های B4A4 و B8A2) استفاده شده است و نتایج بررسی نشان داده است که شکل دهی پرتو بهینه در این تشکل ها قادر است کل منطقه مورد نظر را با توان دریافت بسیار بالا پوشش دهد.

شکل ۱: نتایج تجربی احتمال پوشش تشکل های مختلف بیکن در طرح های مختلف شکل دهی پرتو (بهینه، ایستا و تصادفی) در سیستم انتقال توان بی سیم توزیع شده [۸]

و تثبیت آن را داراست [۷].

از طرف دیگر، امروزه IoT به یک الگوی ارتباطی در حال ظهور تبدیل شده است، که اتصال بین اشیاء را از طریق اینترنت امکان پذیر می سازد. از این رو در برنامه های کاربردی جدید از اتوماسیون خانگی گرفته تا محیط هوشمند و مراقبت از راه دور مطرح شده است. یکی از مسائل کاربردی مهم در ارتباط با دستگاه های IoT، عرضه توان کامل و مستمر به این دستگاه ها است.

اخیراً، انتقال توان بی سیم از طریق یک موج الکترومغناطیسی (EM)، به دلیل قابلیت انتقال توان میدان دور آن، توجه بسیاری را به خود جلب کرده است [۲]. با این حال، انتقال توان بی سیم از طریق موج الکترومغناطیسی EM از کارایی انتقال توان پائینی برخوردار است. یک راه حل مناسب برای غلبه بر این مشکل، استفاده از سیستم آنتن توزیع شده، است [۷].

سیستم انتقال توان بی سیم توزیع شده به عنوان وسیله ای برای غلبه بر مسئله کارایی انتقال توان پائین امواج الکترومغناطیسی پیشنهاد شده و در این زمینه، طرح های مختلف شکل دهی پرتو (Beam forming) شامل شکل دهی پرتو بهینه (Optimal)، ایستا (Static) و تصادفی (Random) مطرح شده است. شکل دهی پرتو به صورت بهینه توزیع شده برای به حداکثر رساندن کارایی انتقال توان بسیار مهم است. در واقع، شکل دهی پرتو به صورت بهینه توزیع شده موجب می شود امواج الکترومغناطیسی صادره از همه ی آنتن ها به صورت سازنده در گیرنده ترکیب شوند، به طوری که قدرت دریافت حداکثر شود. ولی لازمه شکل دهی پرتو به صورت بهینه توزیع شده، هماهنگ سازی فرکانس و فاز است.

معماری بالقوه ای برای سیستم انتقال توان بی سیم توزیع شده در مرجع [۸] پیشنهاد شده است و همچنین مشکلات هماهنگ سازی فاز و فرکانس که ممکن است در این نوع معماری توزیع شده بوجود آید، بررسی شده است. یک بستر آزمایشی واقعی برای انتقال توان بی سیم توزیع شده ساخته شده است. برای پیاده سازی بیکن توان چند آنتنه، یک صفحه آرایه آنتنی فازی با ۱۶ مسیر انتقال طراحی و ساخته شده است که هر کدام شامل یک انتقال دهنده فاز، یک تضعیف کننده متغیر و یک تقویت کننده، هستند. در این مدل سیستم پیشنهادی، یک دستگاه IoT با یک آنتن واحد برای دریافت توان RF از بیکن های توان، مجهز شده است. این دستگاه IoT کم توان، شامل یکسو کننده،

شده است که ابتدا پیکربندی پیام (Message configuration) را تعیین می کنند و سپس بردارهای شکل دهی پرتو را پیدا می کنند. به طور خاص، در این مقاله، الگوریتم هایی با پیچیدگی کمتر برای رمزگشایی تداخل، ارائه شده است که عملکرد کاملی را برای یافتن راه حل مناسب فراهم می کنند. نتایج این پژوهش [۱۲]، نشان داده است که شکل دهی پرتو ترکیبی، با افزایش تعداد عناصر آنتن، می تواند سبب افزایش عملکرد سیستم SWIPT شود. علاوه بر این، بهره عملکرد نیز در صورتی که رمزگشایی تداخل و شکل دهی پرتو ترکیبی به طور مشترک اعمال شوند، افزایش می یابد.

به تازگی نیز، فناوری انتقال توان بی سیم متحرک یا موبایل (Mobile charging)، توجه زیادی را برای شارژ دستگاه های IoT باتری دار به سمت خود جلب کرده است. انتقال توان بی سیم بر اساس فرکانس رادیویی (RF) با شارژر متحرک (MC) در مرجع [۱۳] بررسی شده است، شارژرهای متحرک بر روی شبکه های IoT به عنوان اهداف سیار عمل می کنند و انرژی را برای دستگاه های IoT باتری دار فراهم می نمایند.

اخیرا مطالعات متعددی تلاش کرده اند که شارژرهای متحرک را با توجه به محدودیت های باتری و کارایی شارژ چندگانه [۱۴] و [۱۵]، برنامه ریزی کنند. با این حال، در تمام این طرح ها، نقاط شارژ از پیش تعیین شده مورد استفاده قرار می گیرند. بنابراین، شارژرهای متحرک، مسیر بهینه را بر اساس این نقاط از پیش تعیین شده، مشخص می نمایند. برای غلبه بر این مسئله، و از آنجا که مشخص کردن نقاط شارژ در پیشروی کار ساده ای نیست، طرحی ارائه شد، بدین صورت که نقطه شارژ از پیش تعیین شده وجود ندارد. در عوض، خوشه بندی برای انتخاب یک نقطه شارژ کارآمد، برای هر دستگاه IoT، با استفاده از الگوریتم Welzl انجام شده است. یک شبیه ساز شارژر متحرک به نام MCSim در این مقاله اجرا شده است. همچنین، دو الگوریتم طراحی مسیر حرکت چندشارژی، Best Charging Efficiency (BCE) و Best Charging Efficiency (BSBE) Branching Second Best Efficiency پیشنهاد شده است. نتایج ارزیابی الگوریتم های پیشنهادی این پژوهش (BCE و BSBE) با دیگر الگوریتم های موجود (NJNP و K-means) نشان داده است که، الگوریتم های پیشنهادی از هزینه شارژ (Charging cost) و تأخیر شارژ (Charging delay) کمتری برخوردار هستند که در شکل ۲ قابل مشاهده است [۱۳].

همانطور که قبلا نیز اشاره شد، یکی از مسائل کاربردی مهم در ارتباط با IoT، عرضه توان کامل و مستمر به این دستگاه ها می باشد. اخیرا، مصرف انرژی فرکانس رادیویی RF، الزام تعویض باتری در این دستگاه ها را مرتفع کرده و عمر مفید دستگاه های IoT را افزایش داده است. از طرف دیگر، برداشت انرژی از یک منبع RF مصنوعی (تولید شده توسط انسان) در مقایسه با منابع انرژی دیگر مانند خورشید، باد، زمین گرمایی، و غیره، قابل کنترل تر و قابل اعتمادتر است. علاوه بر این، با استفاده از تکنیک شکل دهی پرتو می توان تابش RF را از یک منبع به هر گیرنده ای و در هر جهتی انتقال داد [۹ و ۱۰].

از طرف دیگر، با توجه به قابلیت های امواج RF، انتقال همزمان اطلاعات و توان بی سیم بوسیله این امواج (Simultaneous wireless information and power transfer) برای شبکه های مختلف، به طور گسترده ای مورد مطالعه قرار گرفته است [۱۱].

انتقال همزمان اطلاعات و توان بی سیم (SWIPT) برای شبکه های حسگر IoT در مرجع [۱۲] بررسی شده است. در این طرح، سیستم SWIPT برای شبکه های حسگر IoT، شامل جفت فرستنده و گیرنده K ارائه شده است. این سیستم شامل کانال تداخل K-user و تقسیم کننده توان است. این گیرنده ها طوری طراحی شده اند که ابتدا سیگنال دریافت شده را با استفاده از تقسیم کننده توان به دو قسمت تقسیم می کنند و سپس یک قسمت برای انتقال اطلاعات و بخش دیگر برای برداشت انرژی استفاده می شود. از سوی دیگر، برای مدیریت تداخل کارآمد (Efficient interference management)، مجوز رمزگشایی پیام سایر کاربران، به گیرنده ها داده شده است.

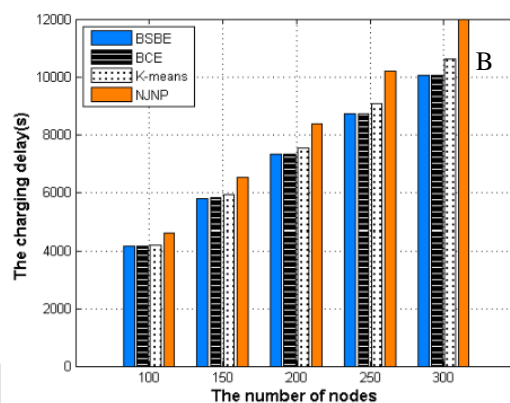
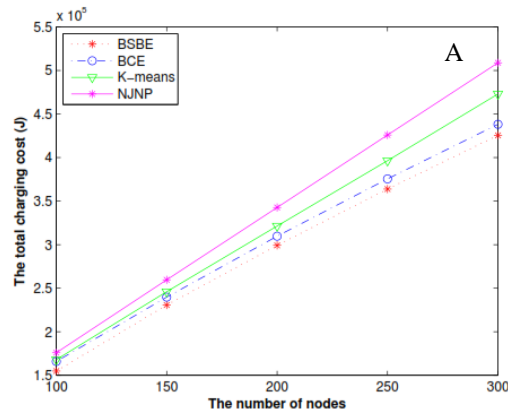
علاوه بر این، شکل دهی پرتو ترکیبی در فرستنده های سیستم SWIPT طراحی شده است. فرستنده های شکل دهی پرتو ترکیبی با داشتن تعداد کمتری از زنجیرهای RF، باعث کاهش پیچیدگی و هزینه دستگاه برای پردازش باند پایه می شوند. بنابراین، شکل دهی پرتو ترکیبی یک رویکرد کاربردی برای پیاده سازی فرستنده های با آنتن های متعدد است که موجب افزایش میزان ارتباطات و انتقال توان می گردد. ولی مسئله قابل توجه این است که در شکل دهی پرتو ترکیبی، بهینه سازی بردارهای شکل دهی پرتو آنالوگ نیاز است که مسئله بهینه سازی را پیچیده می کند. در این پژوهش، طرح SWIPT دو مرحله ای قابل ردیابی جدید پیشنهاد

توزیع شده، گام مؤثری در توزیع کارآمد توان در این زمینه می باشد. به تازگی نیز، فناوری انتقال توان بی سیم متحرک یا موبایل، توجه زیادی را برای شارژ دستگاه های IoT باتری دار به سمت خود جلب کرده است. علاوه بر این، در تمام این مطالعات بحث اصلی بر روی آنتن های فرستنده می باشد. بنابراین، بررسی وجود چندین آنتن در سمت گیرنده و تأثیر آن بر کارایی انتقال توان موضوع قابل تأملی به نظر می رسد.

۶- مراجع

- [1] N. Shinohara, Wireless Power Transfer via Radiowaves. Wiley, New Jersey, 2014.
- [2] Y. Zeng, B. Clerckx, and R. Zhang, "Communications and signals design for wireless power transmission," IEEE Trans. Commun. Vol. 65, No.5, pp. 2264-2290, 2017.
- [3] L. Roselli, N. B. Carvalho, F. Alimenti, P. Mezzanotte, G. Orecchini, M. Virili, C. Mariotti, R. Goncalves, and P. Pinho, "Smart surfaces: Large area electronics systems for internet of things enabled by energy harvesting," Proceedings of the IEEE. Vol. 102, No. 11, pp.1723-1746, 2014.
- [4] O. Vermesan, P. Friess and P. Guillemin. "Internet of things strategic research roadmap in Internet of Things," Global Technological and Societal Trends. Vol.1, pp. 9-52, 2011.
- [5] L. Atzori, A. Iera and G. Morabito. "The Internet of Things: A survey," Computer Networks, Vol. 54, pp. 2787-2805, 2010.
- [6] J. Lin, W. Yu, N. Zhang, X. Yang, H. Zhang, and W. Zhao. "A survey on internet of things: Architecture, enabling technologies, security and privacy, and applications," IEEE Internet of Things Journal, Vol. 4, No. 5, pp. 1125-1142, 2017.
- [7] Md M. Rana, Wei Xiang, Eric Wang and Bong Jun Choi, "The Internet of Things Infrastructure for Wireless Power Transfer Systems," IEEE Transactions on content mining. Vol. 6, pp. 19295-19303, 2018.
- [8] Kae Won Choi, Arif Abdul Aziz, Dedi Setiawan, Nguyen Minh Tran, Lorenz Ginting, Dong In Kim, "Distributed Wireless Power Transfer System for Internet of Things Devices," IEEE Internet of Things Journal, Vol. 5, No. 4, pp. 2657-2671, 2018.
- [9] R. J. M. Vullers, R. V. Schaijk, I. Doms, C. V. Hoof, and R. Merterns, "Micropower energy harvesting," Solid-State Electron, Vol. 53, No. 7, pp. 684-693, 2009.
- [10] T. Le, K. Mayaram, and T. Fiez, "Efficient far-field radio frequency energy harvesting for passively powered sensor networks," IEEE J.Solid-State Circuits, Vol. 43, pp. 1287-1302, 2008.
- [11] L. R. Varshney, "Transporting information and energy simultaneously," Proc. IEEE Int. Symp. Inf. Theory (ISIT), Toronto, Canada, pp. 1612-1616, 2008.
- [12] Sung Ho Chae, Cheol Jeong and Sung Hoon Lim, "Simultaneous Wireless Information and Power Transfer for Internet of Things Sensor Networks," IEEE Internet of Things Journal, Vol. 5, No. 4, pp. 2829-2843, 2018.
- [13] Woongsoo Na, Junho Park, Cheol Lee, Kyoungjun Park, Joongheon Kim, and Sungrae Cho "Energy-Efficient Mobile Charging for Wireless Power Transfer in Internet of Things Networks," IEEE Internet of Things Journal, Vol.5, pp. 79-92, 2017.
- [14] L. Xie, Y. Shi, Y.T. Hou, W. Lou, H.D. Sherali, H. Zhou, and S.F. Midkiff, "A mobile platform for wireless charging and data collection in sensor networks," IEEE Journal on Selected Areas in Communications, Vol. 33, No. 8, pp. 1521-1533, 2015.
- [15] L. Fu, P. Cheng, Y. Gu, J. Chen, and T. He, "Optimal charging in wireless rechargeable sensor networks," IEEE Transactions on Vehicular Technology, Vol. 65, No.1, pp.278-291, 2016.

شکل ۲: مقایسه هزینه شارژ (A) و تأخیر شارژ (B) الگوریتم های پیشنهادی (BSBE و BCE) با الگوریتم های K-means و NJNP در شبکه های IoT [13]

۵- نتیجه گیری

باتوجه به کاربرد روزافزون دستگاه های IoT در زمینه های مختلف، انتقال مؤثر توان جهت شارژ این تجهیزات، مسئله ی بسیار مهمی است. به نظر می رسد که انتقال توان بی سیم راه حل مناسبی در این زمینه باشد. مطالعات انجام شده نشان داده اند که سیستم انتقال توان بی سیم توزیع شده همراه با تکنیک شکل دهی پرتو، مدل مناسبی است که قادر به پوشش دهی کل منطقه مورد نظر با قدرت دریافت توان بسیار بالاست. همچنین در زمینه انتقال همزمان اطلاعات و توان بی سیم بوسیله امواج RF، مشاهده شده است که شکل دهی پرتو ترکیبی، با افزایش تعداد عناصر آنتن، می تواند سبب افزایش عملکرد این سیستم ها شود. بنابراین تکنیک شکل دهی پرتو، مسئله ی مهمی در توزیع توان جهت شارژ دستگاه های IoT است. در واقع، شکل دهی پرتو به صورت بهینه